

UZASADNIENIE

Powód C. 2 Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w B. wniósł przeciwko pozwanemu P. T. o zasądzenie kwoty 694,49 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania według norm przepisanych z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego, w związku z nabyciem wierzytelności, z tytułu umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych

W dniu 28 kwietnia 2021 roku Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie wydał wyrok zaoczny, w którym uwzględnił żądanie pozwu.

Pozwany złożył sprzeciw od wyroku zaocznego, w którym wniósł o uchylenie wyroku zaocznego, oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu. Pozwany zakwestionował legitymacją czynną powoda, zakwestionował istnienie umowy z (...) SA, na którą powołuje się powód oraz podniósł zarzut przedawnienia roszczenia powoda.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 8 października 2020 roku powód wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu nr (...) na kwotę 694,49 zł wskazując w nim, że wierzytelność wobec pozwanego nabył od wierzyciela pierwotnego (...) SA, który zbył na rzecz (...) SA pakiet wierzytelności z tytułu umów telekomunikacyjnych.

Zgodnie z treścią wyciągu dnia 22 grudnia 2017 r. miało dojść do połączenia poprzez przeniesienie na (...) SA w restrukturyzacji całego majątku (...) SA, który następnie na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 19 marca 2018 r. zbył nabyty pakiet wierzytelności na rzecz powoda. W załączniku do umowy przelewu wierzytelności wskazano wierzytelność wobec pozwanego wynikającą z dokumentów: (...): (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...).

Dowód:

- wyciąg z rejestru funduszy powoda k.12,14,
- odpis z (...) s.a. k.18-21,
- pełnomocnictwo (...) s.a. dla powoda k.15,
- odpis z KRS Saturn Towarzystwa Funduszy Inwestycyjnych k.25-26v,
- odpis z (...) Towarzystwa Funduszy Inwestycyjnych (...) s.a. k.22-24,
- wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu k.8,
- zawiadomienie o cesji wierzytelności k.9-10,

W dniu 19 marca 2018r. (...) SA zbył na rzecz powoda pakiet kilkudziesięciu tysięcy wierzytelności, pochodzących od różnych wierzycieli pierwotnych.

Dowód:

- umowa przelewu wierzytelności k.16-17.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

Powód wywodził swoje roszczenie z treści w art. 56 i art. 57 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz.U.2018.1954 ze zm.) oraz art. 509 kc, art. 510 kc.

W sprawie sporna była legitymacja czynna powoda, istnienie zobowiązania pozwanego, przedawnienie żądania.

Legitymację do dochodzenia roszczeń powód wywodził z umowy cesji. Zgodnie z art. 509 i 510 k.c., wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania; wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

Zdaniem sądu powód nie zdołał wykazać swojej legitymacji procesowej. Do pozwu załączono bowiem wyłącznie umowę przelewu wierzytelności zawartą pomiędzy (...) SA, a powodem. Z umowy wynikało, że zbywca wierzytelności nie był ich pierwotnym wierzycielem, a miał je uprzednio nabyć od innych podmiotów. Już więc mając to na uwadze nie sposób było stwierdzić czy w rzeczywistości zbywca był prawnym właścicielem wierzytelności, czy nabył je skutecznie, a w szczególności jakie konkretnie wierzytelności miał nabyć i czy była wśród nich wierzytelności wobec pozwanego. Powód nie przedłożył żadnej z wcześniej zawartych umów, tym samym nie było możliwości kontroli ich skuteczności, prawidłowości, jak i ewentualnych postanowień wyłączających nabycie. Tym samym powód nie wykazał m.in. czy istniała ważna causa wszystkich umów, a więc ich prawidłowy ciąg, co w kontekście kwestionowania legitymacji czynnej przez pozwanego, było obowiązkiem powoda.

Co więcej nie mogło budzić żadnej wątpliwości, że dowód w postaci wydruku z wyciągu elektronicznego do umowy, nie był dokumentem, nawet prywatnym, tym samym nie sposób do niego stosować art. 245 kpc. (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku, z dnia 22 lutego 2019 r., I AGa 367/18 oraz wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 21 kwietnia 2016 r., I ACa 1134/15). Dowód taki może stanowić wyłącznie pośrednio informację o istnieniu dokumentu. W sytuacji zaś gdy strona przeciwna przeczy prawdziwości takiego dowodu, rzeczą powoda było wykazanie, że stanowi on w rzeczywistości dokument. Dlatego też powód w żaden sposób nie wykazał, aby wierzytelności wobec pozwanego została skutecznie przez niego nabyta.

Niezależnie od powyższego, nawet przy założeniu, że powód wykazał swoją legitymację, powództwo i tak podlegałoby oddaleniu. Zdaniem sądu powód całkowicie nie wykazał istnienia wierzytelności i jej wysokości. Po pierwsze pozwany zaprzeczył, że zawarł z (...) S. A. umowę, zaś powód w żaden sposób nie wykazał aby istotnie taka umowa istniała, a tym bardziej nie wykazał, z jakiego tytułu miały zostać wystawione faktury i nota obciążeniowa, a także w jaki sposób została ustalona wysokość należności w nich wskazanych.

Brak więc było jakiegokolwiek dowodu na istnienie pierwotnej wierzytelności. Powód nie zaoferował na tą okoliczność żadnego dowodu źródłowego, np. umowy pierwotnej, faktur, not obciążeniowych, czy choćby wezwać do zapłaty. Co więc należy wskazać, że zgodnie z treścią pozwu wierzycielem pierwotnym miał być (...) SA, tymczasem z wyżej omówionej umowy przelewu wynikało, że pierwotnym wierzycielem nie była ta spółka.

Nadto należało wskazać, że powód w żaden sposób nie odniósł się do sprzeciwu pozwanego, nie zakwestionował jego zarzutów, jak i nie podjął nawet próby wykazania swoich twierdzeń.

Dodatkowo rację miał pozwany wskazując, że skoro zgodnie z treścią pozwu wymagalności wierzytelności najpóźniejszej była przez niego datowana na 21.06.2010r., to zgodnie z treścią art. 118 kc trzyletni okres przedawnienia związany z działalnością gospodarczą już upłynął.

Mając na uwadze powyższe roszczenie podlegało oddaleniu w całości.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 kpc. Na koszty składało się wynagrodzenie pełnomocnika i opłata skarbową.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)